

Velp. — De heer L. Touwen, te Dordrecht, bemerkte aldaar twee maal een paartje klevers, en vermeldt tevens hun voorkomen in de kerstvacantie te Velp. Den 27sten December observeerde hij niet minder dan 30 voorwerpen in de buurt van den Schelmschen weg (te Oosterbeek? W.)

Den Haag. — Volgens waarneming van A. de V. te 's Hage, vertoonen zich ook in de Scheveningsche boschjes dezen winter opvallend veel exemplaren. W.

Wageningen.

A. B. WIGMAN.

„Onze Rivierkreeft” of „Astacus”? — Ik zie mij genoodzaakt zeer nadrukkelijk op te komen tegen een redactioneële wijziging, of een zetttersmissstelling, boven mijn artikeltje in de vorige aflevering. Ik was ten zeerste verwonderd, dit te zien afgedrukt onder den titel »Onze Rivierkreeft«, en aanvaard dan ook in 't minst niet de verantwoordelijkheid, die daardoor, ongewenscht, op mij geschoven wordt. Waar men leest »Onze Rivierkreeft« mag men verwachten een verhandeling te krijgen over deze diersoort. Dit te geven is echter in 't geheel mijn bedoeling niet geweest. Ik gaf een beschrijving van het gedrag van dat ééne, alleenstaande exemplaar, dat ik observeerde, en betitelde mijn notities met »Astacus«, dezen naam beschouwende als individucelen eigennaam voor mijn kreeft. Door nu deze speciale aantekening te noemen »Onze Rivierkreeft« is, wat ik bij dat ééne exemplaar opmerkte, gegeneraliseerd voor de gansche soort. Nu zal niemand tegenspreken, dat het geven van een karakterbeschrijving van de soort, berustende op één enkele waarneming, bakerwetenschap is. Dat dit mij in de schoenen geschoven wordt doet niets ter zake, maar dat dergelijke onhoudbare dingen in een tijdschrift komen te staan, gewijd aan de verbreding van kennis van, en de belangstelling voor de omringende fauna en flora, vind ik zeer jammer.

De welwillende lezer gelieve dus »Onze Rivierkreeft« te schrappen, en er »Astacus« voor in de plaats te zetten, waarna hij niet meer de teleurstelling kan ondervinden, niets te lezen te krijgen van wat de titel hem beloofde.

De Redactie houde mij deze rectificatie ten goede.

J. VAN SERVELLEN.

Mea Culpa. — Ik dacht zoo: wij hebben maar een kreeftsoort in ons land: (*Astacus fluviatilis*); en daartoe behoorde de kreeft waarover de belangwekkende waarnemingen liepen, door den heer Van Servellen in de vorige aflevering medegedeeld. Onze lezers zijn gewoon dat wij de Ned. namen, als die bestaan, ook gebruiken, althans naast de wetenschappelijke plaatsen. Onder de tekening had ik al *Astacus fluviatilis* gezet, nu meende ik geen kwaad te doen met den titel in het Nederlandsch te plaatsen en daartoe ook geen verlof van den schrijver te behoeven. Dat was verkeerd, blijkt achteraf. De heer Van Servellen heeft in dit opzicht volkomen gelijk; maar ongelijk heeft hij, dunkt mij, waar hij meent, dat door deze titelwijziging zijn waarnemingen iets van hun wetenschappelijke waarde verloren hebben. Juist die nauwkeurige observaties van de individuen, door verschillende opmerkers gepubliceerd, worden hoog gewaardeerd door de mannen der wetenschap; veel meer zelfs, dan de algemeenheden en conclusies, de soort betreffende, die door de liefhebbers zelf uit hun velerlei waarnemingen worden afgeleid en getrokken. Daarin kunnen juist fouten schuilen.

E. H.

Naar aanleiding van het artikel over wijlen Jhr. W. de Graaf (Entomoloog en Vogelkenner) verzoeken ons de heeren Burgersdijk en Niermans, Boekhandel en Antiquariaat te Leiden, te melden, dat ze de bibliotheek van de heer de Graaf ten verkoop hebben gekregen; daarin zijn o.a. de werken van Schlegel, Penninck, Auduban, Siebold, Dubois, Sharpe en Dresser aanwezig, ook een compleet ex. van *Ibis*.

H.

CORRESPONDENTIE.

v. L., te Zelhem. Uw gallen zijn uitwassen op Havikskruid (*Hieracium*) en de veroorzaker is de wesp *Aulax Hieraci*. In den voorzomer, meestal in Maart, wordt de stengel aangestoken door het kleine zwart-lijvige wespje, (± 2.5 m.M., roode sprieten, geel-roode pooten, meestal rood-bruine achterlijfspunt); het legt zijn eieren onder de opperhuid van de jonge plant. De gal kan 4 c.M., soms nog grooter worden, is met merg gevuld en bevat talrijke larvenkamers. Er leven weer een tiental soorten van sluipwespen als parasieten van deze kleine galwesp.

Natuurlijk weet de wesp niets van het al of niet staanblijven van stengels in den winter; ze legt op Havikskruid en daarmee uit; mocht, door een plotselinge wijziging van de gewoonte, en de aangeboren neiging, de havikskruid-wesp op een andere plant haar eieren deponeren (het is waargenomen op gewoon Vlasbekje), dan gaat in de meeste gevallen de nakomelingenschap te niet, en de uitzondering wordt geen regel.

H.